

ve, at man begynder at tænke helt anderledes i forhold til uddannelserne.

Jeg tror, der er taget hul på det. Med de debatter, der har været her på det seneste, og også med de ord, der er faldet i forbindelse med erhvervsakademiredegørelsen, er det, som om man begynder at acceptere at kunne tænke i de baner. Så på en måde ser jeg fortrøstningsfuldt på det, også selv om jeg godt kan regne ud, at der ikke vil blive flertal for vores beslutningsforslag. Men jeg mener, at hvis vi hele tiden holder fast i, hvad det er, vi ønsker os, og hvad det er for en vej, vi skal gå, så kan vi være med til at skubbe tingene i den rigtige retning.

Og så vil jeg slutte med at sige til hr. Søren Kolstrup med hensyn til det dér med mere præcision, og hvad vi kunne gøre, at jeg vil anmelde, at vi kommer med et beslutningsforslag om en naturforvalteruddannelse i Tønder, og jeg ved, at jeg har medvind fra en gruppe Enhedslistefolk nede fra Tønder, der også ønsker, at den naturforvalteruddannelse skal komme, så jeg ser frem til, at vi i den sag kan få et godt samarbejde mellem Enhedslisten og de borgerlige.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg har ikke noget imod den planøkonomiske tænkning, som ligger i forslaget. Det, som Venstre lægger op til, er jo klart udtryk for planøkonomi omkring uddannelsespolitikken, og det er selvfølgelig helt anderledes, end da Venstre havde Undervisningsministeriet i 1980'erne, for da var det markedsøkonomien, der skulle drive det.

Det, jeg har meget imod, er, at jeg ikke ved, hvad det er for noget, man forestiller sig. Jeg synes altså ikke, at man kan bede regeringen om at komme med en handlingsplan, medmindre man har selv har en forestilling om, hvad det kunne være, det gik ud på.

Jeg mener også, at der skal lægges uddannelser ud i forskellige områder, men nu kan der jo ikke ligge universiteter alle steder, og når der f.eks. står forskning, så må det vel betyde, at det er forskningsinstitutioner eller forskningsbaseret undervisning eller forskningstilknyttet undervisning. Det vil sige, at det også er de mellem lange og de lange videregående uddannelser.

Og så kan jeg ikke lade være med at minde Venstres ordfører om, at det er godt 10 år siden, at en undervisningsminister fik Folketinget til at vedtage at nedlægge seminarier i bl.a. Tønder,

Esbjerg, Herning, i øvrigt også i Kolding og så to på Sjælland, og det var da udtryk for en planøkonomi i den modsatte retning.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Ja, Venstres ordfører har ret i, at der har været en række Enhedslistefolk i Sønderjylland, der har været optaget af at få tilført en ny uddannelse til Tønder.

Jeg kan meddele Venstre, at jeg under en lang række forudsætninger også vil være med til at støtte den tanke, og vi vil gerne være med til at klinke nogle af de skår, som er opstået efter Venstres, som hr. Aage Frandsen jo var inde på, brutale angreb på en lang række regioner i Danmark.

Men jeg skal nok vende tilbage til naturforvalteruddannelsen.

Jeg kan bare sige som et generelt princip, at hvis man lægger sådan en uddannelse ud, så skal man virkelig kunne argumentere for, at den kan bære sig via noget utrolig egnspecifikt, og vi tror, at der er sådan nogle argumenter i denne situation, men det forudsætter sandelig også, at man så vil holde fast i det naturspecifikke og slås for det, og slås for det.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jamen jeg glæder mig over hr. Søren Kolstrups melding, så jeg tror, vi kan få en god dialog om naturforvalteruddannelsen nede i Tønder.

Når det handler om, hvad vi gerne vil, så er det en helhedsplan, og det er det, vi beder om. Hvis vi selv havde villet lave helhedsplanen, så havde vi bare kunnet gøre det. Vi har lavet et beslutningsforslag, hvor vi beder regeringen om at lave en helhedsplan, hvor vi indtænker de ting, der dels er redegjort for i bemærkningerne til beslutningsforslaget og dels de ting, jeg har lagt vægt på her fra talerstolen.

Når det gælder den planøkonomiske tænkning, må vi bare indrømme, at der er gået planøkonomi i uddannelsessystemet, og så kan vi lige så godt gå ind og sige, at når det er planøkonomi, kan vi så ikke være med til at planlægge – vi, som oplever, at planerne ikke rigtig kører, fra den vinkel, hvor vi ser dem?

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest vil jeg gerne have lejlighed til at ramme en pæl igennem den mytedannelse,